

sedanje družbe, ki živi zaradi ciljev, sposojenih v tujini vzhoda in zahoda, se moramo spremeniti v družbo z lastnimi načeli in cilji.

V tem iskanju pa mora biti naša spoznavna in analitična metoda — *resnica*. Prepričan sem, da smo kot narod in kot družba sposobni prevzeti nase težo kategorične in absolutne resnice. Seveda ne v okvirih te ali one delegatske skupščine, tega ali onega plenuma pa tudi ne v okvirih časopisnega uvodnika ali televizijskega dnevnika! In ko bomo spoznali kot komunisti ali socialisti ali kristjani, da je človek neizmerno več kot stranka, armada, družba, razred, država, a tudi narod, ne bo med nami več ne nacionalizma ne šovinizma ne totalitarizma in etatizma, pa tudi ne več porabniškega konsumerstva, ki ni ogrozilo le Slovencev, marveč celotno človeštvo!

SPREDOD PO JUGOSLOVANSKIH IN TUJIH ČASOPISIH

V enajsti številki časopisa Polymja, ki zihaja v Minsku, je slovenski literaturi namenjen dokajšen prostor. Ob dnevu slovenske kulture v Belorusiji je Ivan Čarota objavil uvodni prispevek z naslovom *Možati glas*, v katerem je na treh straneh prikazal slovensko književnost od Trubarjevih časov do danes. Tak jedrnat prikaz naše literature, čeprav je Mira Miheličeva navedena kot možki, bi mogel biti uporabljen tudi pri nas, posebno ker je napisan iz neprizadetega zornega kota. Tej uvodni predstavi sledi z odlomkom *Balada o starem Korenu in njegovem sinu*; Karla Grabeljška je prevedel v beloruščino Vladislav Rubanov. Isti prevajalec je prevedel tudi odlomek iz novele Danila Lokarja *Oblak*. Sledijo pesmi Valentina Cundriča, Jožeta Šmita, Toneta Pavčka, Cirila Zlobca, Franceta Forstneriča, Jožeta Udoviča, Nika Grafenauerja, Tomaža Šalamuna in Edvarda Kocbeka. Vse pesmi je prevedel Nil Gilevič.

*

Moskovska Literaturnaja gazeta je ob našem dnevu republike objavila članek Vladimira Ogneva *Mostovi upanja*, v katerem piše o zanimanju, ki ga imajo v Sovjetski zvezi za našo literaturo. Ognjev navaja, da v Sovjetski zvezi izhajajo knjige naših pisateljev v milijono-

nih izvodov in »iz zelenih logov Slovenije« omenja Otona Župančiča in Mateja Bora. V dodatku so v Literaturki natisnjene štiri pesmi sodobnih jugoslovanskih pesnikov; med njimi je tudi pesem Toneta Pavčka, ki jo je prevedel M. Aliger.

*

Številka 282 beloruskega državnega in partijskega dnevnika Zvjazda, ki izhaja v Minsku, je prinesla pesmi nekaterih pesnikov v prevodu in s kratko uvodno opombo Genadza Buravkina. S po eno pesmijo nastopata Matej Bor in Srečko Kosovel, tri pesmi pa so objavili Francetu Vurniku.

*

Večerni Sverdlovsk, politično informativni dnevnik tega mesta na Uralu, se za naš praznik republike (29. nov.) že nekaj let oglašja s pozornostjo, kakršne od drugih ne poznamo: skupina tamkajšnjih književnikov, ki so pred leti ustanovili poseben klub prijateljstva med tem mestom in Ljubljano, je tudi letos pripravila dovolj opazno panoramo iz sodobne slovenske literature, s krajšo prozo je zastopana Nada Kraigher, s poezijo pa Kajuh, Menart, Kuntner, Kocbek, Zlobec, Kovič in Krakar. Prozo in pesmi so prevedli Jaša Andrejev, ki je glavni pobudnik te akcije, in K. Belokurova, G. Drobiza

in B. Marjeva. To je že petnajsta vsakoletna predstavitev slovenske literature v Sverdlovsku prav na dan našega Dneva republike.

*

Dvaindvajseta številka humorističnega glasila Vožik, ki izhaja v Minsku, je prinesla celostranski prikaz zglede slovenske hudomušne in satirične poezije. Nastopajo Pavel Golia (*Manifest*), Igor Torkar (*Veseli sonet*), Fran Levstik (*Kako bilo je v Korotanu*), Lojze Krakar (*Molitev muhe*) in Kajetan Kovič (*Epitaf*). Pesmi pospremljajo tudi barvne ilustracije.

*

Oseminštirideseta številka lista Literatura i mastactva, ki izhaja v Minsku, objavlja tri pesmi Toneta Pavčka in štiri pesmi Cirila Zlobca, vse v prevodu Nila Gileviča. Odlomek iz romana Vladimirja Kavčiča *Pustota* in proza Toneta Partljiča *Volk na madridskih ulicah* pa je prevedel Ivan Čarota. Slovenski prispevki so objavljeni v osrednjem delu tega literarnega glasila.

*

Dvojna številka beograjskih Književnih novin (700—701) prinaša tudi precej slovenskih prispevkov. V prevodu Milana Djordjevića so objavljene tri pesmi Tomaža Šalamuna. Tudi Cirilu Zlobcu so objavili tri pesmi — v prevodu S. Gudževića. Polemični esej Daneta Zajca ima naslov *Čuvarji tradicije*. Prevedla ga je Miljenka Vitezović. Proza Draga Jančarja *Ogenj* je prevedel Milan Djordjević. Taras Kermauner si odgovarja na vprašanja, zakaj (se pojavljajo) pesniki v času pomanjkanja. Razmišljanje je prevedla Miljenka Vitezović. Niko Grafenauer objavlja elegijo *Crngrob* v prevodu Milana Djordjevića. Dve pesmi Vinka Möderndorferja je prevedla Miljenka Vitezović.

*

Prva številka beograjske Književnosti prinaša šest sonetov Cirila Zlobca v prevodu Milana Djordjevića (*Beseda, Ljubez, Tišina, Vmes, Davnina, Iz roda v rod*). Ta je prevedel tudi šesto nadaljevanje razmišljanj Tarasa Kermaunerja *Poslednje srečanje (Prevladovanje smrti)*. Zanimivo je tudi sedmo nadaljevanje pričevanj Ratka Pekovića *Panorama književnih sporov v petdesetih letih*. V tem nadaljevanju omenja ljubljanski književniški kongres in nekatera nastopanja Josipa Vidmarja, Janka Kosa, Kajetana Koviča, Franceta Filipiča, Borisa Zihlerla in drugih.

*

Osemnajsta številka tinskega časopisa Dialog med številnimi obvestili za kulturne, izobraževalne in verske prireditve objavlja tudi napoved več izobraževalnih tečajev v takoiimenovani orientacijski izobrazbi ali pomoči v življenju. O tem obširneje piše Martin Pandel. Iz časopisa zvemo, da je imela med drugimi Slovenci dve predavanji tudi dr. Marija Makarovič in sicer Ljudska medicina pri Slovencih ter Sele in Selani. Dr. Gerhard Baumann v prispevku *Želje za vzgojni dom, želje ob vzgojnem domu* priložnostno razmišlja o poslanstvu in prihodnosti takšnega prosvetnega doma, kot je Sodalitas v Tinnjah. *Julius Kugy — pisatelj in alpinist* je naslov ocene Miha Vrbinca o televizijskem filmu v treh delih. Med drugim je zapisal: »Njegove ideje niso samo pomembne za alpinistična društva, marveč zadevajo vsakega kulturnega človeka. Film »Kugy« je bil tudi prva skupna produkcija Avstrije in Jugoslavije na področju televizijskega filma: scenarij sta napisala Željko Kozinc in Hellmut Andics. Poseben delež za uspeh tega filma pa je treba prisoditi glavnemu igralcu: Manfred Lukas Luderer je za svoje igranje prejel televizijsko nagrado avstrijskih ljudskoizobraževalnih ustanov,« je zapisal med drugim Miha Vrbinč.